

Verzonden: 19 september 2024

Zaak 2024-059

Datum uitspraak: 12 juni 2024

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerder.

## 1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 5 maart 2024 heeft de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen van 6 februari 2024 van de cursus RB1502, Recht als wetenschap. Het door appellant behaalde resultaat is een 7,8.
- 1.2 Verweerder heeft appellant met betrekking tot vraag 3b een schikking aangeboden, die heeft geresulteerd in een herziening van het behaalde resultaat en de toekenning van het cijfer 8,0. Appellant heeft per e-mailbericht van 23 april 2024 aangegeven zijn beroep alsnog te willen doorzetten, waarna verweerder een verweerschrift heeft ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 juni 2024, waarbij namens verweerder mevrouw mr. A.H.E.C. Jordaans, examiner van de cursus RB1502, Recht als wetenschap, en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens, virtueel hebben deelgenomen aan de hoorzitting. Appellant heeft eveneens virtueel aan de zitting deelgenomen.

## 2. Overwegingen

### *Het beroep van appellant*

- 2.1 Appellant is het niet eens met de beslissing van 5 maart 2024 (met het resultaat 7,8) en de herziene beslissing van 15 april 2024 die heeft geleid tot de toekenning van het cijfer 8,0. In algemene zin is appellant van mening dat het geven van een goed antwoord, ook wanneer dit antwoord niet overeenkomt met het antwoordmodel, moet leiden tot de toekenning van het maximale aantal punten.
- 2.2 Appellant betwist vraag 3b en motiveert waarom zijn antwoord (meer) correct is. Appellant voert aan dat uit de vraagstelling niet blijkt dat de 'tentamenvraag slechts om analogie ging' en dat volgens hem sprake is van twee drogredenen. Een van de twee drogredenen is volgens appellant aan de opsteller van de tentamenvraag ontsnapt, op basis waarvan appellant van mening is dat het antwoordmodel onjuist is. Appellant heeft de vraag zorgvuldig beantwoord alsof sprake was van twee drogredenen en is van mening dat zijn antwoord de toekenning van het maximale aantal punten rechtvaardigt ('zo niet, 5 of eventueel 4 punten'). Appellant verwijst in zijn betoog tevens naar het door hem gegeven antwoord op vraag 3a waarin hij de tweede drogreden eveneens heeft benoemd en waarvoor aldus appellant wel punten werden

toegekend. Dat aan appellant in beginsel maar 3 punten werden toegekend, is mede gelet op het bovenstaande volgens hem onterecht.

- 2.3 Appellant werd een schikking aangeboden met betrekking tot vraag 3b, hetgeen heeft geresulteerd in de toekenning van 4 punten voor deze vraag. Volgens de examiner blijkt uit het antwoord van appellant (in het bijzonder de verwijzing naar het door hem gegeven antwoord op vraag 3a) dat hij in de goede richting heeft gedacht. Echter, appellant is het nog altijd niet eens met deze beoordeling en van mening dat een correct antwoord moet leiden tot de toekenning van het maximale aantal punten.

*Het standpunt van de examiner*

- 2.4 De examiner heeft gereageerd op hetgeen appellant heeft aangevoerd. Ten aanzien van 3b motiveert de examiner dat appellant in beginsel 3 van de 6 punten heeft ontvangen voor het geven van een toelichting op de vraag 'waarom de analogie fout gaat'. Aspecten zoals 'schuld' en 'eigen verantwoordelijkheid' worden door appellant niet genoemd in zijn antwoord. Verder kunnen volgens de examiner geen punten worden toegekend voor het antwoord van appellant dat gericht is op non sequitur, omdat vraag 3b geen betrekking heeft op dit onderdeel. De examiner heeft verder toegelicht dat een extra punt werd toegekend tijdens de schikkingsfase voor de verwijzing van appellant in zijn antwoord naar vraag 3a waaruit blijkt dat appellant wel in de goede richting heeft gedacht. Echter, volgens de examiner kunnen niet meer punten worden toegekend omdat relevante onderdelen uit het antwoordmodel door appellant niet worden genoemd.

*Het oordeel van het College*

- 2.5 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerder. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerder slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
- 2.6 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerder verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerder in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen:
- 2.6.1 Het College stelt vast dat het beroepsschrift van appellant door de examiner van de cursus werd bekeken, samen met een medewerker van de Open Universiteit die eerder betrokken was bij deze cursus en de samenstelling van het tentamen.
- 2.6.2 Het College stelt vast dat de beoordeling van de vragen tot stand is gekomen op basis van een antwoordmodel. Het College overweegt dat de examiner heeft toegelicht welke onderdelen van het antwoordmodel ontbreken, op basis waarvan het College begrijpt dat niet het maximale aantal punten kon worden toegekend.

- 2.6.3 Het College overweegt dat het toetsen van kennis en kunde en de beoordeling van een tentamen een bevoegdheid is die uitsluitend toekomt aan de examinator die met het afleggen van het tentamen belast is. Het College moet zich gelet op het voorgaande terughoudend opstellen en kan dus geen uitspraak doen over hoe de vraag volgens het College moet worden geïnterpreteerd en/of moet worden beantwoord (en beoordeeld). Enkel wanneer de vraagstelling en/of de beoordeling evident onjuist is, kan het College de beslissing van de examinator vernietigen. In dit verband merkt het College op dat hoewel het College begrijpt dat appellant van mening is dat de vraagstelling meerdere drogredenen bevat, het College zonder het hebben van enige inhoudelijke kennis (van de verschillende soorten drogredenen) niet kan komen tot hetzelfde oordeel. Van een evident onjuiste vraagstelling en/of beoordeling is volgens het College dan ook geen sprake. Het College betreft daarbij dat in de vraagstelling van vraag 3a wordt gevraagd naar 'welke drogredenen' (enkelvoud) en dat vraag 3b voortborduurt op vraag 3a.

### Conclusie

- 2.7 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellant krijgt geen gelijk en de beoordeling van het tentamen blijft in stand.

### **3. Beslissing**

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. Snijders, voorzitter en dr. T.S.E. Laros, dr. L.A. van Oortmerssen, H.C.E. Pepels en mr. S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB als secretaris

w.g. de secretaris,

S.E.M. van der Westen LLB

w.g. de voorzitter,

mr. A. Snijders

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

*Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](https://www.raadvanstate.nl/studentenzaken/). Alle informatie daarover vindt u op de website [www.raadvanstate.nl/studentenzaken/](https://www.raadvanstate.nl/studentenzaken/).*